

UIT DE HISTORIE VAN KOEDIJK

door J.P. Geus

VIII. Het Noordeinde van Koedijk.

Het noordelijkste deel van het dorp Koedijk behoorde destijds tot de gemeente Oudkarspel. De grens tussen Oudkarspel en Koedijk liep precies langs de noordzijde van het eiland "De Noord", waardoor de huizen aan de Kanaaldijk, tot en met het huidige huisnummer 18. tot de gemeente Oudkarspel behoorden.

Deze toestand gaf voor de bewoners van dit gedeelte veel ongerief. Met kerk en school was men op Koedijk aangewezen, maar voor gebeurtenissen als huwelijk geboorte en overlijden moest het raadhuis te Oudkarspel worden bezocht.

Ook in het verleden gaf dit al veel moeilijkheden. In 1695 was er in Holland een belasting op het trouwen en begraven ingevoerd. Deze belasting moest worden betaald in het dorp van overlijden en in het dorp van begraven. De bewoners van het Noordeinde waren dus steeds verplicht om tweemaal te betalen.

Om van deze last bevrijd te worden deden zij in 1722 een verzoek aan de "Edele Mogende Heeren de Heeren Gecommitteerde Raaden van haar Ed. Groot Mogende Heeren Staten van Hollandt ende Westvriesland in Westvriesland ende den Noorderquartiere".

Zij vermeldden daarin onder andere: "dat het dorp Oudkarspel wel ander halfuur van het noordeijnde van Koedijk is afgelegen, en van het selve gesepareert, door gebroken landen ende meren; dat zij Supplianten noijt eenige graven in de kerk of op het kerkhof aldaar gehad, noch eenige lijken aldaar begraven hebben;

dat het voor hun Supplianten menigmaal ondoenlijk soude zijn, voornamelijk des winters met het minste besloten water, Hare lijken derwaarts te Transporteren, en andere importante redenen meer; daar in tegendeel sij Supplianten wonen annex het dorp van Koedijk;

Hare graven, ende begraafplaatsen van haare ouders en voorouders altijd hebben gehad, ende noch hebben, of in de kerk, of op het kerkhof van Koedijk ende hare doode Lijken altijd aldaar begraven, ende ter aarden bestelt;

dat zij Supplianten aldaar mede des Zondags te kercken gaan, hare Godsdienst pleegen, ende in de Gemeente des Heeren zijn;

en ook haar nachtmaal houden;

dat hare kinderen aldaar mede school gaan, ende andere zaacken meer."

Volgens de verzoekers kunnen zij dan ook niet anders worden beschouwd, "als in effecte in ende onder Koedijk te wonen (Schoon onder de Jurisdictie van Oudkarspel behorende)."

Bij besluit van 11 maart 1722 werd aan de verzoekers toegestaan voortaan enkel recht te betalen, mits de lijken ter secretarie te Koedijk werden aangegeven.

In 1826 noteerde de Koedijker predikant Lodewijk Visser nog 16 lidmaten onder de banne van Oudkarépel, die kerkelijk tot de Gemeente van Koedijk behoorden.

In 1902 kwam via Gedeputeerde Staten een voorstel van de gemeente Oudkarspel om het noordelijkste gedeelte van Koedijk, dat toen nog tot de Gemeente Oudkarspel behoorde, bij Koedijk te voegen. Deze grenswijziging was voor Oudkarspel van belang wegens kosten van straatverlichting, brandweer en onderwijs die aan de gemeente Koedijk betaald moesten worden.

Bij wet van 7 juli 1906 werd de grenswijziging vastgesteld op 1 januari 1907. Daarbij moest de gemeente Oudkarspel aan de gemeente Koedijk f6.000,- betalen als schadeloosstelling voor de meerdere uitgaven van onderwijs e.d.

Door deze grenswijziging kwam nu het hele dorp aan de Kanaaldijk onder één gemeentebestuur.

Bij de opheffing van de gemeente Koedijk per 1 oktober 1972 werd het dorp opnieuw gedeeld. De nabije toekomst zal ons leren of het dorp nu weer wordt verenigd onder de gemeente Alkmaar of dat het gedeeld blijft doordat het noordelijkste deel bij de gemeente Langedijk wordt gevoegd. Als dit laatste gebeurt is de oude toestand (maar nu voor een groter gedeelte) weergekeerd. Toch wordt de afstand over de weg nooit meer zo lang als vóór 1907 toen Oudkarspel vanaf Koedijk over de weg alleen bereikbaar was via Warmenhuizen.